

Kvinder, medens det nu foreslaas at medtage ogsaa de gifte Kvinder, saa tror jeg, at dette Ubetimelighedshensyn nu vil komme til at gælde i endnu videre Omfang. Det forekommer mig lidt befryndeligt at sende et saadant Forslag over til det andet Ting, uden at disse mange store Spørgsmaal, som knytte sig dertil, ere i mindste Maade berørte af et Ting, som i sin nuværende Sammensætning ikke tidligere har haft med disse Spørgsmaal at gøre. Det er jo muligt, at man, uanset sit Standpunkt over for Lovforslaget, rolig kan lade det gaa over til det andet Ting, idet det andet Ting i 1888 vedtog en Dagsorden, som gik ud paa, at det hverken var i Samsfundets eller i Kvindernes Interesse at give disse sidste Valgret, og at man altsaa maasse har ment, at selv om man havde Betænkelse ved Lovforslaget, var der ingen Fare ved at lade det gaa til det andet Ting. Det forekommer mig imidlertid at være lidt mindre passende og rigtigt derfor at lade et Lovforslag gaa over til det andet Ting og overlade dette Vren og Ansvar for Behandlingen, naar man dog selv staar over for en Række tvivlsomme Spørgsmaal, til hvis Løsning der ikke er ydet noget som helst Bidrag her. Jeg er altsaa ikke i Stand til at stemme for Lovforslagets Overgang til det andet Ting.

Ordføreren for Forslagsstillerne

(Trier): Jeg kan kun til det, der blev ytret af det ærede Medlem for Kjøbenhavns Ake Valgkreds (Scharling), sige, at jeg beklager, at hans Ytringer ikke kom frem under denne Sags 1ste og 2den Behandling, for at der dog kunde være en Mulighed for under den Drøftelse af Sagen, som det ærede Medlem beklager ikke har fundet Sted, at komme til Klarhed. Paa dette Tidspunkt, hvor enhver Mulighed for at føje Ændringer til Lovforslaget er affaalet, forekommer det mig frugtesløst at komme ind paa en Forhandling om Sagen. Jeg tænker, at hvis dette Ting sender Forslaget til det andet Ting, udtaler det derved, at det slutter sig til den Løsning af Spørgsmaalet, Forslaget indeholder, og at det ikke har ment, at der trængtes til en større Drøftelse end den, der har fundet Sted, fordi Sagen havde, som jeg i sin Tid har paavist, en Fortid, under hvilken de forskellige Synspunkter ere komne saaledes til Orde, at den ogsaa over for de ny Medlemmer, Tinget rummer, maa være tilstrækkelig klar til, at de kunne tage Standpunkt til Sagen. Jeg skal derfor ikke tage de Spørgsmaal op, som det

ærede Medlem pegede paa, da det i dette Øjeblik kun vilde være en rent akademisk Forhandling, der ikke kunde føre til nogen som helst Ændring i Løsningen af Spørgsmaalet. Hertil skal jeg altsaa indskrænke mig. (Afbrydelse). Et æret Medlem foreslaar at standse Sagen og sende den i Udvalg. Det ser jeg ingen som helst Grund til at foreslaa. Jeg antager, at hvis det havde været det ærede Medlem, der i dette Øjeblik nævner det, eller andre ærede Medlemmer for Alvor magtpaaliggende at faa Lovforslaget drøftet, saa havde de ogsaa taget det Øjeblik i Agt, der var det rette til at faa Udvalg nedsat og Sagen undersøgt.

Da ingen yderligere begærede Ordet, var Forhandlingen sluttet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)
vedtoges med 39 Stemmer mod 13.

Formanden (Høgshov): Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstingets Formand.

Der er ikke mere paa Dagsordenen.

Næste Møde holdes paa Onsdag Kl. 1, og Dagsordenen er da:

Første Behandling af:

Forslag til Lov om Forandring i Lov af 1ste Marts 1889 om Tillæg til Lovene af 9de April 1851 og 20de November 1876 om Invalidforpørgelse m. m.

Mødet hæbet Kl. 3.5.